

"Соборна Україна"

Число Четверте.

Паріж.

Січень 1944.

" Смійся, лютий враже!
 Та нє дуже, бо все гинє,
 Слава нє поляже,
 Не поляже, а розкаже,
 Що діялось на світі,
 Чия правда, чия кривда,
 І чиі ми діти.

/Т. Шевченко/

Встане славна матицУ Україна,
 щаслива й вільна,
 Від Кубані аж до Сяна річки,
 Одна нероздільна."

/Франко/.

Ніколи досі наші читачі не прочитали ще з таким зворушенням оці мотто, до стоять на чолі ~~Чиєї~~ сторінки, як прочитають іх цього разу, бо вістки надходять все краї й краї. Житомир звільнено від німець-
 ких загарбників, наступ союзників на заході вже близький, по цілій Франції росте спротив. Ворог почуває свій кінець, він шаліє, катує, нищить, але в душі він знає, що надходить остання хвиля. Отже тримаємося!



Українці, що ім загорожує депортация на каторжну роботу в Німеччині, мусять звертатися до відповідних відділів французької резістанс, що у ім допоможуть. В цій справі відповідні чинники поінформовані. Це вже справа такту кожного українця звязатися з тими чинниками, але обережно з провокаторами и гітлерівськими агентами!

Кобзар України про Німоту.

Запалили у сусіда
 Нову добру хату
 Злі сусіди, нагрілися
 Й полягали спали.
 І забули сірий попіл
 По вітру розвіяти.
 Лежит попіл на розпутті,
 А в попелі тліє
 Іскра огню великого,
 Тліє, не вгасає
 Їде підпалу, як той мостник
 Часу дожидає.
 Злого часу. Тліла іскра,
 Тліла дожидала
 На розпутті широкому,
 Та й гаснути стала.
 Отак німota запалила
 Велику хату, і сім'ю,
 Сім'ю словян роз'єдинила,
 І тихо-тихо упустила
 Усобичьлютую змію.
 Полилися ріки крові,
 Пожар згасили,
 А німчики пожарище
 -ї сиріт розділили.

У мене коли вістки, що надходять з країн твердять про шалений тerror, коли Кох і Франк і інші розбійники меншого калібра катують і плюндрують, немає нічого більш втішного, коли разгорнути забуті сторінки наших "будителів", що ніколи не тратили віри в майбутність України за найтяжчих часів ії існування.

Ось Панько Куліш твердить в своїй "Граматці" /1861р./

"Україна наша з давніх давен ~~ділала~~ дізнає великих смутків, більш од інших земель. Вона розлягається скрізь площиною, й німа в неї на гряницях ні високих ~~гор~~ гір'ні глибоких річки моря, щоб упертись коло них і не дать чужоземцю своєї землі плюндрувати. Така була воля Божа, щоби наша гарна, плодовита сторона незагорожена стояла од сусід. Отже дивне джіло! Орудував напим краєм Лях, гравсовав тут Татарин і Турок, скільки то полягло креченою миру од меча вражого! Скільки пішло в неволю с Татарськими загонами! Скільки всяко

ого глуму перетерпіли діди наші й прадіди! Скільки наших родів і колін попереверталось у чужу віру й в чужі звичаї! А стоіть Україна й досі особною од усіх сусідів стороною. Увесь світ пройди-нігде не знайдеш такого любого народу, нігде такої гарної мови не почуєш, нігде такої пісні тобі не заспівають: . . ."

А ось другий "будитель" Іван Франко - великий син Галицької Землі, що тепер кривавиться в гітлерівській катівні, забирає голос:

" До великого моменту будь готовий кожий з вас, -
Кождий може стати Богданом, як настане слінний час.
Мовим: "нині інші війни", ну, то іншу зброю куй:
Ум гостри, насталої волю, - лиш ворй, а не тоскуй!
Лиш борися! не мирися! Радше впадь, а сил не трать!
Гордо стій і не корися! Хоч пропадь, але не зрадь,
Кождий думай, що на тобі міліонів стан стоіть,
Що за долю міліонів мусиш дати ти одвіт!
Кождий думай: тут на тім місці, де стою я у вогні,
Важиться тепер вся доля війської війни.
Як подамся, не достою, захитаєшся, як тінь,
Пропаде кривава праця ~~многих~~, ~~многих~~ поколінь!"

Українські Робітники!

Не вірте, коли вам кажуть, що маєте іхати до Німеччини на працю, бо човляв, законний французький уряд Лаваля у Віші посилає вас на працю. Уряд Лаваля не є законний французький уряд, французький нарід не вибирал цей уряд, він накинений Франції німецьким окупантам, як був накинений Україні в 1918р. уряд Скоропадського.

Единий законний французький уряд - це уряд генерала Де Голя в Алжирі. Тільки цього уряду маєт слухатися чужинці, що живуть у Франції. А цей уряд наказав за всяку чіну саботувати відізд до Німеччини. А як що ви мусили поїхати, саботуйте там працю, зважитесь з іншими робітниками, в першу чергу з французькими. Пам'ятайте, що час визволення Франції вже близький! Кожний хто живе у Франції змушений буде тоді дати спроводання про те, що він робив за ніщів. Не забувайте, що допомагаючи французькому народові ви одночасно допомагаєте неніці Україні, бо воріг у нас всіх спільний. Абетц і Шульпнагель все одно, що Кох і Франк,

Ріжні місіонери, що час від часу прибувають до Парижа з Берліна, провадять пропаганду між українським громадянством, що мовляв таємішній німецькій політиці на Україні винні лише Гітлер і нацисти. Натомість є в Німеччині урядові особи й діячі, прихильні до самостійної України, що ось ось вони візьмуть гору й Німеччина збудує самостійну Україну. Еце ганебна брехня. Вся Німеччина від давніх часів вважає Україну за свій край, ненавидить слов'ян взагалі, вважаючи їх за варварів і нижчу расу. Український ідеолог Драгоманов свого часу добре схарактеризував ою заграбничуку політику Німеччини відносно України. А ті з українців, що жили на Україні в 1918р. власними очами бачили чого варта німецька приязнь. Отож гоніть в шию місіонерів німецького гатунку, бо це справжні вовки в овечій шкірі.

Увага!

Коли ви приходите до Установи Довірря, то ви знаєте у всякому разі, куди ідите. Але є в Парижі установа гірша за "Установу Довірря". Це офіс для біженців, створений урядом Лавала. Не французи, а сидять в ньому ткідливі для українців например Микола Шумицький, призна-ченний урядом Віті на контролльору української еміграції. Цей добродій, єдиний зі всіх українців, співробітничає у німецьких газетах французькою мовою, де вихвалює німців і провадить антисемітську політику. Це людина, що вінтимних зносинах з німецьким консулом. Має він також зносини з гестапом. Отже бойкотуйте Шумицького, а приде час він дастів відповідь за свою юдину працю.

До слова, будьте обережні з двома іншими німецькими агентами на українській ділянці: Яблонський й Батир. Коли де зустрінете тих панів, уникайте розмов з ними. Е сильні підозріння, що осидла чі пани звязані з Гестапом. Перший скрізь по лобу на жидів. Пам'ятайте, що жиди тепер є жертви нацизма. Як би ви не ставились до жидівського питання, тепер треба допомагати жидам, бо переслідують їх німці через свою бестіяльну расистську політику. Антисемітізм є противний українській демократичній традиції. Е немало українців добрих патріотів, які прислужились українській справі. Ми знаємо також в нашій колонії добрих українок жидівського походження. На щастя для доброго українського імені більшість нашого загалу розуміє кому лежить переслідувати жидів і по змозі допомагають недасним жертвам Гітлерізма. Робіть і далі так, не звертаючи уваги на рептильки гатунку "Голос" і "Український Вісник", не звертаючи уваги на добродіїв гатунку Шумицьких, Батирів і Яблонських. Приде на них час. Буде суд і буде кара.

Про наших партизанів.

Довідуємось з певних джерел, що саме недавно один високий німецький старшина, що повернув до Парижа з України, скаржився в одному французькому товаристві на українських партизанів, що доведуть німецьку армію до катастрофи. Дай Боже щоби так воно сталося. Не панувати німчя на українській землі! Відплафиться ім усе лихо, що його вони заподіяли Україні.

Видає гурток українських патріотів
у Франції.

Наступний зошит "Соборної України" вийде при першій змозі.

Читайте, перепишіть і дайте читати іншим, але добережно з Провокаторами. Не шукайте кількість читачів, а якість.

До побачення!